

OV, MĚR KSČM a LKŽ Kladno

Vás zvou na
oslavu Svátku práce**1. máj 2024**

na

náměstí Sítná Kladno**od 9 hodin**Projevy, suvenýry, tiskoviny, setkání s přáteli,
malé občerstvení, pohodové hudební vystoupení**STAČILO!**
KOALICE KSČM, SD-SN A OSOBNOSTÍ

Koalice STAČILO! je jasnou odpovědí na hrůzu, kterou zažívají občané České republiky pod vedením vlády Petra Fialy. Je jedinou odpovědí na to, jak tuto hrůzovládou zbavit moci. Při dnešním představení kampaně a kandidátů ve volbách do Evropského parlamentu to uvedla europoslankyně a předsedkyně KSČM Kateřina Konečná.

Koalice STAČILO! není podle Konečné, která je jejím lídrem, nahodilý projekt ani projekt pro jedny eurovolby. »Je příběhem, který se začal psát po volbách v roce 2021, kdy propadly hlasy milionu voličů, kteří nemají zastoupení v Poslanecké sněmovně,« řekla předsedkyně komunistů.

Kromě zástupců KSČM se na kandidátce koalice STAČILO! podílí také Česká strana národně sociální (ČSNS), Spojení demokraté – Sdružení nezávislých (SD-SN) a další osobnosti. Ti všichni se podle Konečné rozhodli dát všanc to, že půjdou na kandidátní listinu a začnou pro Českou republiku něco konat. »Lidé v ČR nechtějí, aby se o nich rozhodovalo někde ve Strakově akademii či v Bruselu,« prohlásila Konečná.

Bývalá senátorka a předsedkyně SD-SN Alena Dernerová uvedla, že její »pidistrana« vysílá do eurovoleb šest kandidátů a s komunisty se spojila na podnět svého volebního lídra a bývalého člena Pirátů Ondřeje Dostála. »Mně to vůbec nevadí,« uvedla zastupitelka Ústeckého kraje za STAN. Dodala, že má s Konečnou totožné názory na evropské problémy. Dostál je na kandidátce koalice na druhém místě.

Na rozdíl od Dernerové, která na společné kandidátce chybí, předseda České strany národně sociální Michal Klusáček na ní je, i když až v druhé desítkě. »Vstupem do koalice jsme se postavili na obranu národní identity a sociální soudržnosti,« uvedl. Ve svém projevu se vymezil vůči Green Dealu, zavedení eura, emisním povolenkám a legalizování ilegální migrace. Současné vedoucí strany podle něj většinou hájí zájmy nadnárodních korporací. »Dnes již nežijeme v demokracii ale v liberální demokracii, kde liberální neznamená svobodu ale cenzuru, umlčování, ostrakizování těch, kteří nechtějí žít podle pravidel, která nám vnucují ze zahraničí,« prohlásil Klusáček.

Zemědělci připravují protestní akci ještě před eurovolbami

Jedním z kandidátů je také předseda představenstva společnosti Rabbit CZ a organizátor únorové traktorové blokády Prahy Zdeněk Jandejsek. »Protest byl nedostatečný, ale všem dnům není konec. Jednotlivé svazy se dávají dohromady a určitě přijde velká akce před tím, než začneme volit do Evropského parlamentu,« uvedl Jandejsek. Brojil zejména proti unijním opatřením na ochranu klimatu, která mají podle něj zlikvidovat lidi i zemědělství. Bývalý šéf Agrární komory kandiduje až na 21. místě kandidátky jako »zemědělský expert«.

Koalice také vyzvala veřejnoprávní média, aby ve vysílání přestala upozadovat menší strany a zohlednila, že koalice STAČILO! je už nyní zastoupena v Evropském parlamentu. »Politické názory žádné politické strany ani koalice nemají být v médiích upozadovány nebo umlčovány,« řekla právnička a 3 na kandidátce Jana Turoňová.

Z programových priorit koalice STAČILO! Konečná vypíchlá tři hlavní body. »První věc je mír. Odmítáme jakékoli zbrojení, jakékoli posílání granátů do válek, jakékoli zabíjení lidí s podporou Evropské unie,« prohlásila. Zdůraznila, že jako europoslankyně nikdy nehlasovala pro to, aby peníze místo do léků nebo do sociální oblasti šly na další zbrojení. »Odmítáme vysílání vojáků nejen z České republiky, ale i z dalších zemí Evropské unie, do válek,« dodala.

Za další prioritu označila zrušení nebo minimálně okleštění Green Dealu, aby co nejméně poškodil hospodářství, zemědělství a životy občanů v EU.

Kritizovala také, že ze slibu stejných platů se za dvacet let stal pouze »trhací kalendář«.

Koalice STAČILO! je dále proti omezování suverenity ČR, prosazuje zachování české koruny, odmítá kvóty na přijímání migrantů odsouhlasené Fialovou vládou, požaduje zrušení zemědělských dotací tam, kde se nehospodář s péčí řádného hospodáře a také požaduje zákaz dvojí kvality potravin.

(jad)

Navrhla jsem snížení platů europoslanců. Odmítli to

Evropském parlamentu skutečně nabitý. Většina pozornosti je věnována schválení migračního paktu, a to z dobrých důvodů, neboť jeho schválení má vysokou pravděpodobnost pro Českou republiku skutečně tragické, neboť jeho schválení v tomto parlamentu a jím zvolené Komisi nepodaří tento pakt včas předložit do Evropského parlamentu nesmírně důležité, neboť na základě tohoto paktu národní zrada vedenou Petrem Fialou se skutečně uskuteční a je důležité, aby občané České republiky našli zastání u svých poslanců.

Bylo to jediné téma, kterým se Evropský parlament minulý týden zabýval. Oběhla zpráva o tom, že europoslanci neschválili můj návrh snížit si platy. Asi se domnívají, že odvádějí až příliš dobrou práci a extrémně vysoké odměny jsou zasloužené. Já bych však byla radši, aby i europoslanci sestoupili na zem a zkusili žít s výdělkem, jaké dostávají běžní zaměstnanci, a navrhla jsem proto snížení našich platů o 50 %. I většina českých europoslanců však dala najevo, že si na peníze rozhodně sáhnout nenechá.

Mezi nimi jsou nepřekvapivě všichni poslanci ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Pirátů, STAN, i polovina poslanců kterou do Bruselu poslal Andrej Babiš. Peníze však rozhodně nesmrdí ani Ivanu Davidovi z SPD, který také již tradičně hlasoval proti snížení platů. Zajímavé ovšem může také být, že z přibližně 120 hlasujících sociálních demokratů, tedy lidí, kteří o sobě tvrdí že stojí na straně pracujících lidí, hlasoval pro snížení svého platu pouze jeden jediný europoslanec pocházející z Francie, drtivá většina sociálních demokratů byla proti a pár se jich zdrželo. Česká Sociální Demokracie si tedy vybrala skutečně ten správný tým, za který kopat, ale ostatně vzletná slova a ostudné činy jsou již mezi sociálními demokraty historickou tradicí. Vzpomeňme jen na všechny vlády, kterým SOCDEM, dříve ČSSD, předsedala a co se jim ve skutečnosti pro obyčejné lidi podařilo prosadit.

Celkově pro snížení poslaneckých platů hlasovalo pouze 58 z 602 přítomných zástupců. Většina z nich byla ze skupiny Levice a další početnou část tvořili nezařazení poslanci. Z pravicové Lidové strany, kde jsou zastoupeny TOP 09, KDU-ČSL a STAN a pravicové Identity a Demokracie, kde má své zastoupení SPD, nehlasoval pro snížení byť jen jediný poslanec. I vzhledem k tomu, že byl den předtím schválen právě migrační pakt, toto považuji za skutečnou ostudu.

Jurečka zase proti pracujícím

Antisociálně se ovšem v minulém týdnu nezachovali pouze poslanci Evropského parlamentu. Pohrdání obyčejnými pracujícími lidmi znovu prokázal i lidovecký ministr práce Marian Jurečka. Ten v tomto týdnu hodlá představit novelu zákoníku práce, která zaměstnavatelům ulehčí zbavit se nepotřebných zaměstnanců. Dvouměsíční výpovědní lhůta se zkrátí na měsíc, na druhou stranu zkušební lhůta se protáhne ze tří měsíců na čtyři. Noví zaměstnanci tak budou déle čekat na výhody, které zaměstnavatelé mnohdy slibují až po skončení zkušební lhůty. Zároveň zaměstnavatelé budou mít delší čas na to se zaměstnanců zbavit bez udání důvodu.

Změny mají nastat také v oblasti podpory v nezaměstnanosti. Lidé, kteří si do půl roku od konce v práci nenajdou nové zaměstnání, dle Jurečkovy novely skončí s úplným minimem. Jurečka zde argumentuje tím, že je normální najít si novou práci do půl roku. Ze tyto změny mohou negativně dopadnout na nejzranitelnější obyvatele, kteří by si práci najít chtěli, ale z různých důvodů se jim to nedaří, už je mu ale zřejmé jedno.

Závěrem ještě gratulace Petru Fialovi k tomu, že jej kongres ODS jakožto jediného kandidáta opětovně zvolil do čela strany. To, že je s jeho vládou nespokojeno až 900 tisíc voličů vládní koalice, zřejmě vadilo jen stovce delegátů, kteří se raději rozhodli nehlasovat. Na druhou stranu Občanská demokratická strana je tak vyprázdněná, že za místopředsedu zvolila i usvědčeného dezinformátora Alexandra Vondru, který v přímém přenosu napadl smyšleným dopisem našeho kandidáta a exprezidenta Agrární komory Zdeňka Jandejška. Do vedení ODS nově míří také poslankyně Eva Decroix. Ta si zase z fotobanky vypůjčila důchodce Václava, který jí děkoval za to, že mu vláda snížila důchod. Opravdu důvěryhodná partička, co povede nejsilnější vládní stranu.

Kateřina Konečná, europoslankyně, předs. ÚV KSČM

Ničení památníků osvoboditelů ve jménu ideologie

Konflikt Rusko – Ukrajina se přenesl i na naše území. V posledních několika letech jsme mohli být svědky poničení některých památníků, které připomínají osvobození v roce 1945. Terčem vandalů se nestaly ale jen tyto památníky. Dokonce to na některých místech došlo tak daleko, že byly poškozeny i sochy, které připomínaly československé legionáře.

Nejdále v této věci však zašlo město Přibyslav na Havlíčkovrodku, které nechalo odstranit sochu rudoarmějce. Dokonce na tuto věc kývli památkáři, protože se musel nejprve zrušit statut památky.

Podobně tomu tak bylo v Litoměřicích, kde odstranili pomník Sovětské armádě. Musím se ptát, co se odehrává v myslích těch, kdo schvalují odstranění památníku, který připomíná největší hrůzy nejen našich dějin? Zcela jistě v tom bude hrát roli ideologie. To znamená, že v rámci ideologické zaslepenosti – nenávisti vůči dnešnímu Rusku – se zapomíná na nemalý podíl osvobození Evropy, jakož i naší vlasti, jinými národy tehdejšího Sovětského svazu – Ukrajince nevyjímaje. Na našem území dokonce operovala i vojska z Rumunska.

Nejvíce zarážející je fakt, že pokud se nějaký takový památník poškodí nebo odstraní, tak se tím pošlapává památka dokonce samotných Ukrajinců, kteří osvobozovali naši vlast. K tomu musíme připočítat, že v řadách Rudé armády bylo hned několik maršálů, generálů a dalších, kteří pocházeli z Ukrajiny. Jako příklad si můžeme uvést maršála Malinovského, Timošenka, mnohé partyzány nebo generála Leljušenka. Cožpak tohle nikdo neví? Nechce vědět? Nezmiňuje, protože se to dnes nehodí? Osvobozovala nás přeci spojenecká vojska SSSR a USA a mrtví na obou stranách nás dnes spojují.

Když si to ale celé pečlivě rozklíčujeme, tak památníky druhé světové války se odstraňují primárně v těch místech, kde vládou pravicové strany typu ODS, TOP 09 nebo STAN či Pirátů. O našem hlavním městě netřeba mluvit, ale nejhorší je, že se nenávist vůči památníkům padlých hrdinů přenáší i dále do republiky. Tato skutečnost svědčí o tom, že jsme se s minulostí nikdy nevyrovnali a tímto přístupem nikdy nevyrovnáme. Bylo by vhodné, kdyby se ti, kdo odstraňují památníky, sochy, naučili historii a nepoužívali hysterii. Cožpak někdo někdy ničil památníky americké armády jen proto, že v roce 1999 USA bombardovaly Bělehrad, nebo když zaútočily na Irák? Očividně se používá logika výkladu, že Rusko je nepřítel, vždy bylo a abychom jej odstranili z veřejného prostoru, tak odstraníme také ikony, které jej, byť náznakem, připomínají. I když s tím nemají nic společného, protože, jak jsem zmínil výše – v řadách Rudé (Sovětské) armády bylo mnoho jiných národností včetně Ukrajinců. Posledním takovým hanebným činem je pomalování sousoší Sbratření ve Vrchlického sadech před hlavním nádražím v Praze červenou barvou. Inu opět někdo nepochopil, proč sousoší vzniklo. Navíc se jedná o kulturní památku, takže vandal neponičil jen samotné sousoší, ale i historickou paměť, protože vandal pravděpodobně žádnou historickou paměť nemá nebo nechce mít. V horším případě obojí.

Jsem proti jakémukoliv hanobení, odstraňování a poškozování památníků, které připomínají nejtemnější období lidských dějin, a je úplně jedno, zda se jedná o památníky rudoarmějců nebo amerických vojáků. Všichni totiž stejnou měrou přispěli k osvobození Evropy od nacismu. Nejsmutnější na celé věci je, že když někdo ničí památníky osvoboditelů z východní strany, tak pošlapává také památku Ukrajinců, kteří v dobách druhé světové války položili své životy, proto, abychom my dnes mohli žít.

Iportal Jan Klán

EGYPT 8

Do příběhu zasahují současní neurologové. Výsledkem zkoumání Achnatonova těla bylo zjištění, že trpěl vodnatelností hlavy, díky poruše látkové výměny se přesouvala tkáň z horní poloviny těla do dolní. Musel trpět bolestmi hlavy, čelit úpornému zvracení, proměnil se v politování hodnou bytost. Psychologové dodávají, že oscilloval mezi velkou láskou a nenávistí.

Nefertiti zahrnul zpočátku obdivem, ta mu přes jeho nehezky zevnějšek oplácela láskou spíš mateřskou. Objevil se Schmenkare, o něm nic nevíme, snad někdo z dvořanů. Obdiv nyní přenesl na něho, udělal z něho spoluvládce, oblékal se do ženských šatů - žil s ním v homosexuálním svazku. Nefertiti má třicet let, je stále krásná, ale faraon ji nenáviděl, zapudil a zbavil všeho vlivu. Oba spoluvládci však brzy zemřeli. S největší pravděpodobností se o to postaral velitel vojska Haremheb, který se už nemohl dívat na rozklad imperia. Nefertiti svitla naděje. Napsala do Chattuše, aby jí vládce poslal jednoho ze svých synů, že ho udělá faraonem Egypta. To nebylo zvykem, byli tam z toho zmatení. Vyslala ještě posla, ten pokorně požádal a bylo mu vyhověno - budoucí vládce byl ale cestou jakousi řádící tlupou zavražděn. Poslední naděje - žijí ještě dvě dcery. Mladší Ansehepaaton proto provdala za nastupujícího dětského faraona Tutanchamona. Nepolepšila si – pod vlivem Amonova kněžstva, velekněze Aje a Haremheba se konal radikální návrat ke starým pořádkům a tradičním bohům. Vše, co připomínalo Atona a Achnatona, bylo opět likvidováno, mělo být zapomenuto na věky. Amarna byla opuštěna tak narychlo, že se stala pro náš věk archeologickým rájem. Nefertiti byla posléze na dlouhé věky zapomenuta, v 37 letech umírá.

Hlavním městem země se stává opět Véset. Tutanchamon se ujal vlády v devíti letech. Dožil se ovšem jen osmnáctin. Britští vědci přišli s názorem, že zemřel při dopravní nehodě. Jeho koleno bylo totiž rozdrceno, odpovídá to pádu pod kola vozu ve vysoké rychlosti. Protože mumie byla v důsledku špatné munifikace v nedobrému stavu, jiní odborníci jsou skeptičtí. Zjistilo se také, že v jeho lebce byla díra, mohla to být také násilná smrt. O jeho vládě prakticky nic nevíme. I on měl být totiž zapomenut. Nádherná posmrtná výbava svědčí, že byl přes své mládí právoplatným faraonem. Objevení jeho hrobu bylo největší archeologickou událostí celého novověku, zasloužil se o to amatérský archeolog Howard Carter. Jediný hrob, který nebyl nikdy porušen vykradači nám o jeho době a společnosti řekl mnoho nového. Hodnota archeologická i umělecká je neocenitelná. Faraonovo tělo krylo několik sarkofágů, poslední celý ze zlata. Tisíce předmětů denní potřeby, potraviny, umělecká díla. Třeba nádherný basreliéf Tutanchamona s manželkou, sochy boha Amona a samotného faraona. Svět a Káhírské museum bylo obohaceno o neocenitelné kulturní dědictví. Jistě jste slyšeli o „faraonově kletbě“ - kdo poruší jeho klid, zemře. Došlo k několika vysvětlitelným úmrtím, touha po senzaci z toho udělala záhadu.

Pár slov o budoucím faraonovi Haremhebovi. Byl synem pastevce, nepatřil tedy k urozeným. Dostal však příležitost, cvičil se ve zbraní a získal potřebné vzdělání. Touha po moci a slávě ho nakonec vynesla až na vrchol. Kupodivu se nestal hned faraonem, na trůn nastoupil jako poslední král velké 18. dynastie stařec Aje.

Jemu byla vyhrazena lhůta dvou let – po něm už se ujal vlády sám Haremheb.

(Haremheb, trůnním jménem **Džeser Cheprure Setepenre**, byl čtrnáctým a posledním egyptským faraonem významné 18. dynastie v období tzv. Nové říše. Haremheb byl nástupcem starého faraona Aje II. a předchůdcem Ramesse I., prvního faraona nastupující 19. dynastie.) Svůj nárok legalizal sňatkem s Nefertitinou dcerou. Zjednal stabilitu, vrátil moc Amonovým kněžím, vedl vítězné války a v dalších dvaceti letech, kdy Egyptu vládl, obnovil jeho velmocenské postavení. Postaral se také o to, že po tisíciletí jména Achnaton, Nefertiti a Tutanchamon byla neznámá, místa jejich posledního odpočinku byla zrušena, nápisy kresby přemalovány. Není jasné, jak a proč zůstal jediný hrob Tutanchamona neporušen.

Všem doporučuji přečíst si knihu spisovatele Mika Waltariho „Egypt’an Sinuhet“. Z té se o událostech té doby dozvíte víc. Písař Sinuhet je samozřejmě smyšlená postava, která prožila život ve středu dění a na stará kolena píše své paměti. Slibuji chvíle napětí, čte se jedním dechem.

Karel Kryl – snílek či realista

Dnes by Karlu Krylovi bylo osmdesát let. Zemřel před třiceti lety – v březnu. Údajně zklamán vývojem.

Kdo vlastně byl ten Karel Kryl, jehož písně si dnes už málokdo, kromě snad jedné dvou, zpívá? Zpěvák aktuální politické písně? Kritik minulého režimu? Básník s kytarou? Snílek? Tvůrce jedné písně, jež se měla stát revolučně výbušná? Chtěl být československým Vysockým, Šukšinem? Možná. Měl jiné představy o společnosti rovnosti, jenže proč se stal redaktorem Svobodné Evropy, která byla tak liberalistická a antisolidární?

Osmdesát let uplynulo od chvíle, kdy v Kroměříži spatřil světlo světa. Třicet let od jeho

smrti v Mnichově. Dnes jen výjimečně někde zazní jeho *Bratříček* a je skloňováno jeho jméno. Prapor vítězů už po listopadu zvedla Marta Kubišová se „svou Modlitbou“ a nově prohlédnuvší autoři a zpěváci vstřícní k havlovským vítězům. Kubišové se nelze se divit, byla stejně jako jiní disidenti či nějak odsunutí umělci přece »poškozena«, a proto si »zasloužila« nečekanou slávu. Ti druzí museli překrýt svou »kolaboraci« s »komunistickým režimem«. Kryl přišedší zvenku měl jiné představy, i když v prvních polistopadových dnech proklamoval svou sounáležitost s listopadovými vítězi. Brzy však pochopil, že ona »pravda a láska« nabrala přes neustálé opakování

týchž slov jiný směr. A... v podstatě se rozešel s Havlem. Jeho svoboda a demokracie měly jiný obsah. Stejně jako Milan Kundera byl odsunut »na vedlejší kolej«, i když se stále jeho písně, či spíše recitace doplněná hrou na kytaru, nabízely v prodejních hudebnin. Jen televize o ně ztratila zájem, což potvrzovalo, že myšlení »snílka« Kryla se přece jen lišilo od uvažování slavomana sedícího na Hradě, který nasliboval mnohé, ale vůbec to neměl v úmyslu dodržet, a jeho zbožňovatelů.

A Kryl? Ten protiválečný kritik každé moci, nesvobody, planých slov, se nehodil. Nevyhovoval. A tak zůstalo u jeho *Bratříčka* zpívaného každého 21. srpna, kdy se píseň ztratí mezi díly mnoha dalších pozdně probuzených autorů. Kam jinam ho totiž zařadit? Dnes by dokonce uvedení jeho písní mohlo působit protirežimně. Umíte si je představit třeba v samostatném programu na České televizi? Jeho nejen *Bratříčka*, ale i *Morituri te salutant*, *Píseň neznámého vojína*, *Veličestvo Kat* či *Demokracii*? Ne, to si nelze představit. Zvláště, když se Fialova vláda snaží, pokud jde o válku na východě, převzít úlohu Spojených států a shromáždit všechny ochotné, aby dál podporovali zabíjení a dál se umíralo na obou válčících stranách. Jsme dnes bojechtivou zemí. Plně vycházející z havlovského »humanitárního bombardování« a natovské »mírové mise« v Afghánistánu. Štítím je »kavárensky« chápaná svoboda a demokracie, pokrývaná slovní ekvilibristikou, která nás provází od listopadu 1989 a to by těžko šlo spojit s krylovským odporem k válkám a jeho touhou po skutečné svobodě a demokracii.

Jaroslav Kojzar, iportal24
(V jednom soukromém dopise přál K.Kryl kladenské SVOBODĚ, aby vydržela ještě mnoho let. Tak se snažíme. Red.)

Slavný sjezd modrých "šmoulů"

Tatka všech šmoulů svolal šmouli sjezd a na něm, jak také jinak, brilantně zašmouli. Nebylo divu, že na svém šmoulim sjezdu neměl sobě rovnějšího šmouliho protikandidáta a byl opět zvolen do čela svého šmouliho klanu.

Své vystoupení doplnil klasicky svými šmoulimi signály, to pro své známé voliče modrých šmoulů, Mart'any, kteří ho jistě brzy podpoří přímo z Marsu svými korespondenční hlasy. Celý sjezd se nesl v duchu té správné šmouli demokracie. Byla to přímo pohádková ukázka toho, jak pomocí šmoulování řídit a uřídit celou šmouli říši až do samého jejího konce. Úryvek z toho šmouliho projevu: " Stát, celá šmouli země plná šmoulů, jsme jenom my, tedy, já tatka Šmoula, moje zlatíčko Šmoulinka, můj Koumák, Kutil, Lenocho, Truhlík, Nešika a Vejtaha. Na náš šmouli Hrad jsme si správně zvolili našeho skvělého šmoulu Fešáka. Patří k nám i naše pátá kolona uměleckých a novinářských šmoulů. Ostatní šmoulové jsou tu proto, aby nám, nadřazeným šmoulům sloužili a aby si nás vydržovali na luxusu. My tu nejsme od toho, abychom tu neschopnou šmouli dělnou lhůzu vodili za ručičku. My, samotným šmoulim Bohem osvícení a vyvolení, VIP šmoulové jsme tu od toho, abychom se učili od svého velkého Guru Gargamela nejenom to, jak jít svým prostým a bezvýznamným šmoulům po krku, ale také jak je posílat do všech rvaček v zájmu vyšší moci našeho přítele Gargamela, což je v zájmu i nás modrých VIP šmoulů. Gargamel se s naší vydatnou šmouli pomocí musí stát pánem celého světa, nejen toho našeho šmouliho. My se poté, po právu silnějších šmoulů, staneme šmoulimi dozorcí nad celým světem našeho jediného pána, velkého vůdce všech šmoulů, strýčka Sama Šmouly Gargamela, z té obrovské říše šmouliho impéria . K tomu nám dopomáhej náš bůh BAFOMET ".

Za bouřlivého potlesku ve stoje všech přítomných šmoulů, s hrdě vztyčenou hlavou, opustil tatka Šmoula řečnický pultík. Následovalo blahopřejné poplácávání tatky Šmouly po ramenou až z toho skromný tatka Šmoula celý zrudnul a nad hlavou se mu rozzářila šmouli svatozář. Šmouli sjezd potvrdil to, že se bude v tatkově šmoulim království i nadále šmoulovat. Šmouli VIP elita bude dále bojovat proti té neschopné a bezmocné šmouli dělné lhůze, až do posledního podřadného a bezmocného šmouly. Tak je to správně, dle šmouli demokracie. Ihned po šmoulim kongresu odletěl tatka Šmoula svým obřím vládním šmoulim speciálem políbit prsten svého pána Gargamela a ujistit ho o své věrné a nehynoucí šmouli oddanosti. Ten kdo chce s šmoulim Gargamelem tlít, mřít, ten musí s Gargamelem také vřít . E. Smutná

Chciválkovská dezinformace

Známý český historik Jan Rychlík se rozhodl zkusit historii, jen aby mohl podpořit válku na Ukrajině a odsoudit slovenskou vládu. 12. dubna mu deník Právo – kdysi Rudé – vydalo komentář s názvem »I slovenské volby ukazují, jak Kreml sází na mírovou kartu«. Hned v úvodu svého článku pan Rychlík prohlásil, že »Slovenské prezidentské volby vyhrál Peter Pellegrini, protože strašil občany válkou«. To samozřejmě není pravda, ale je fakt, že Pellegrini podpořil slovenskou vládu v jejím rozhodnutí neposlat na Ukrajinu ze státních skladů ani náboj.

To se panu Rychlíkovi nelíbí, neboť on je přesvědčen, že »právě dodávky zbraní Ukrajině a její podpora jsou nejlepší zárukou míru...«. Tento argument je postavený na absurdním paradoxu, že míru a klidu lze dosáhnout tím, že pomůžeme prodloužit válku, díky níž budou zabity další tisíce lidí a Ukrajina bude zcela zničena. Rychlík si pomáhá berličkou, že Moskva vždy podporovala »tzv. světové hnutí obránců míru s cílem rozložit západní Evropu«. A pak bez jakýchkoli důkazů tvrdí, že »milióny lidí, kteří podepsali stockholmskou výzvu za zákaz atomových zbraní...naletěly Moskvě a sehrály roli užitečných idiotů.«

Podle Rychlíka je spolupráce se Slovenskem na mezinárodním poli »nyní těžko možná, když Bratislava chce provádět politiku 'všech azimutů' a prosazuje 'mírové jednání mezi Moskvou a Kyjevem'«. Fakt, že diplomatické jednání o příměří a pak o míru je jediný možný způsob, jak ukončit bratrovražednou válku na Ukrajině, neboť vojenské řešení konfliktu neexistuje, dnes už tvrdí nejen slovenská vláda, ale například i nedávný nejvyšší americký generál Mark Milley. K.Konečná

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138
e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437
Nevyžádané příspěvky nevracíme